

IZ SONCNE ZAMBIJE

Leteči Brat Vidmar

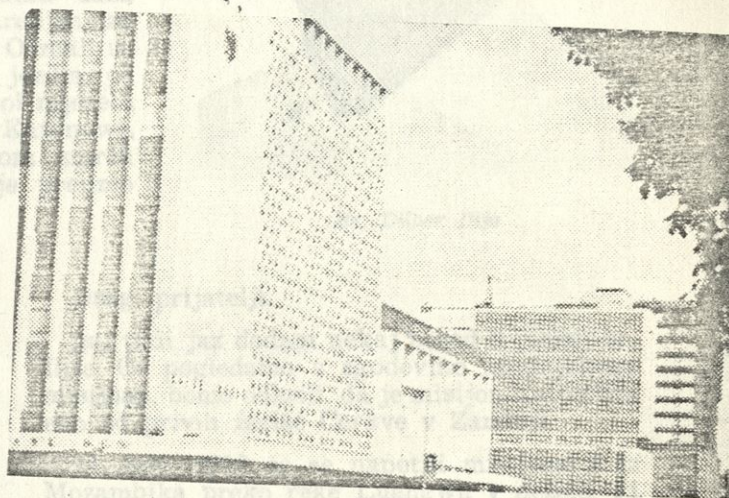
Mislim, da br. Leopold res zasluži ime letečega brata, saj je letos obiskal sorodnike in prijatelje v Evropi, obeh Amerikah in v Afriki. Ena od prvih postaj je bila Zambija, kjer se je zadržal tri tedne. Tako smo se zambijski misijonarji prvič srečali z bengalskimi. Kako smo se razveselili bratovega obiska! Po 35. letih neutrudnega delovanja v Indiji je prvič videl svoje drage!

Brat je bil z nami na postojankah, kjer delujemo. Ogledal si je misijon Katondwe, semenišče Mpimo, mesto Kabwe, kjer živi br. Jože in glavno mesto Lusako z župnijama Matero in Chelston (v tej župnikuje p. Rudež). Z besedami in slikami nam je prikazal delček svojega obsežnega dela v Indiji.

Br. Leopold je skrita duša, je kot čebela. Skoraj je ni opaziti, vendar ima vsak rad njen med. Pet in trideset let, ki jih je preživel v misijonih, je podobnih velikemu panju, vsako leto pa je kot en sat. Vsak čebelar bi bil ponosen na tak panj. Poglejmo, kaj se skriva v njem!

Novembra 1935. je brat zapustil Slovenijo skupaj s p. Demšarjem, da se pridruži pionirjem našega bengalskega misijona. Ko je ladja pristala ob indijski obali, mu je bilo jasno, da so se zaprla vrata domovine, domačega jezika in kulture in da se je začelo novo poglavje življenja: darovanje tistim, ki še ne vedo, da so Kristusovi bratje. "Vsem bom postal vse!"

Nova dežela - novi jeziki. Ker v Bengaliji delujelo belgijski jezuiti, se je brat najprej učil francoščine v Belgiji, nato pa angleščine in hindu jezika v Kalkuti. Tam je bil štiri leta

Motiv iz Lusake

pomočnik znanega nadškofa Periera. V naslednjih letih je brat svoje ime povezal z vsemi nam tako dragimi imeni, ki jih poznamo iz bengalskega misijona. Bil je v bogoslovju v KURSEONGU, v Himalajskem pogorju, organiziral je misijonsko postajo KHARI skupaj s p. Poderžajem, začel tehniško šolo v POSONTI in sodeloval s p. Gabričem. Šest let je preživel v DARJEELINGU med himalajskimi hribi, kjer je gradil župnišče in semenišče ter delal družbo br. Udovcu, znanemu strokovnjaku za negovanje cvetlic.

Z visokih hribov so ga poslali v nižino, kjer je z delom na veliki farmi vzgajal domače kmetovalce s svojim zglednim delom in nasveti.

Hvala vam, brat, za obisk v Zambiji! Veliko se mi mladi misijonarji lahko naučimo ob vašem zgledu. Predvsem vztrajnosti v službi Bogu in bratom. In vedrine, ki odseva z vaših oči in besed.

Spominjam se, kako ste iz Lusake pisali predstojniku v Indijo: "Če boste še poslali slov. in hrv. misijonarje na obisk v Zambijo, jim kupite le enosmerno vozovnico. Saj bodo kar ostali v Zambiji, tako je tu lepo."

STANKO

PD 870/1981

BR. DILBER ILIJA
IN BR. Jože
OPISUJETA DELO P. Tomažina

Dragi prijatelji, ja vam po svoji dužnosti kao električar idem od mjesta do mjesta, gdje je potrebno, da malo rasvjetlim Afriku izvana, dok naši oci misionari rasvjetljuju duše iznutra. Pa tako sam već nekoliko puta išao u misijsku postaju Katondwe, gdje radi o. Tamažin, da im donesem nešto vajnskog svjetla i tako sam više puta mogao izbliza vidjeti rad tog požrtvornog misionara.

To vam je "dečko" malešan ali vrlo pokretljiv i agilan.

Priji dolaska u Zambiju o. Lovro je godinu dana studirao bogosloviju u Indiji, gdje je bio zaređen za svećenika U Lusaku je stigao 4. oktobra 1967. Odmah su ga poslali na učenje jednog od 72 zambijska jezika, od kojih je 6 više-manje službenih. Samo dva i pol mjeseca bio je na tečaju i već je bio poslan na postaju Katondwe. U veljači 1969 umro je pod vlakom tragičnom smrću tadašnji superior u Katondwe, a o. Lovro je preuzeo službu superiora velike misijske postaje.

Svaki može vidjeti, kako se otac ističe nesebičnim i požrtvornim radom. On nema ni mira ni odmora, stalno je na putu, u svojim selima. Niti na večer iza večere ne prestaje sa radom, a ujutro je prvi u crkvi, pred svijećom moli svoj brevijar i obavlja jutranje razmatranje.

Kad nije po pastoralnom radu po selima, on se kod kuće laća teškog posla i radi kao mrav. Ruke su mu žuljave kao kod zidarskih pomoćnika. Ni kad je najumorniji, ne gubi veselosti i prijaznosti.

Otac je odmah počeo sa obnovom misije. Najprije u kući, u crkvi i oko kuće. U jednoj godini sagradio je župni uređ, prostorije za električki generator, mlin, radionicu i spremište, kuhinju, obnovio je krov crkve i svu crkvu prebojao.

Sada ima novih planova i to vrlo važnih. Namjerava sagraditi na 6 mjesta crkve ili velike kapelice.

Otac Lovro zaista zaslužuje sudjelovanje misijskih dobročinitelja. Svakim dokazom vaše dobrote bit će prijatno iznenađen, znajući da nije sam u svom plemenitom nastojanju.

Srdačni i prijateljski pozdrav svima!

Preporučam u molitve nas i naš rad.

Vaš u Kristu br. Dilber Ilija

Br. Dilber Ilija

Dragi prijatelji,

najtudi jaz dodam nekaj besed k pismu br. Ilije. Ce pogledamo v zgodovino zambijskega misijona, bomo odkrili, da je misijon Katondwe eno od privih žarišč Cerkve v Zambiji.

14. nov. 1910 so se napotili misijonarji iz Mozambika preko reke Luangwa v deželo, ki se danes imenuje Zambija. Bili so pregnani od portugalskih oblastnikov, ker so bili člani jezuitskega reda.

Misijonarji, ki jih je vodil avstrijski jezuit, so se ustavili pri nekem farmarju, ki je bil po rodu Ceh. Ta ni bil voljan, da bi se misijonarji naselili blizu njega, češ da reka Katondwe pripada njemu. Misijonarji so odšli, po nekaj mesecih pa so se vrnili in pogodili s Cehom, ki jim je dovolil ustanoviti postajo Katondwe. Nekdanja farma pa je danes misijonski vrt, kjer raste južno sadje in zelenjava.

Br. Ilija omenja veliko delo p. Lovre, ki ima v načrtu gradnjo šestih cerkva. Rad bi naglasil, da pater pri tolikem materijalnem delu ne zanemara dušnega pastirstva. Vsako nedeljo opravi tri maše in to na treh različnih krajih, ki so povezani z zelo slabimi potmi. Pri delu mu pomanga ravnatelj katoliške gimnazije, kanadski jezuit, in pet katehistov. Misijon ima 10 večjih podružnic, na katerih je maša vsaj dvakrat mesečno.

Pozdrav!

Br. Jože

MOJ OBISK V ZAMBIJI

(Piše s. Silva Zužek,
misijonarka v Ugandi)

Takole se je začelo: Lani, ko so naši misijonarji Zambiji začeli izdajati list "Iz sončne Zambije", so tudi meni poslali izvod. Zahvalila sem se za poslano številko in v naslednjem pismu me je p. Jože povabil na obisk v Zambijo.

Prvega avgusta sem pristala na letališču glavnega mesta Zambije, v Lusaki. Zinka in Kristina, ki imata prav lepo, večsobno hišo - laični center - sta me z vso ljubeznivostjo sprejeli v svoj dom.

Prvi teden sta obe imeli pouk v raznih šolah, zato sem imela več časa, da sem si ogledala Lusako in okolico. Stanko me je vozil po mestu, kadar je le utegnil. On se je pripravljaj na odhod v Kanado, kjer bo studiral teologijo. Naj omenim šaljiv dogodek. Omenil mi je, da ima že rezerviran sedež v letalu za naslednjo nedeljo, toda po pomoti so njegove dokumente poslali v Beirut. Rekla sem mu, da bom molila k sv. Antonu. Nasmejal se je, toda jaz sem svojo obljubo držala. Ves teden ni imel sporočila. V nedeljo zjutraj (!) pa je prejel dokumente in zvečer smo se poslovili na letališču. Zelo sem mu hvaležna za barvne slike, ki jih je zame posnel.

Skraj vsak dan je bilo nekaj na sporedu. V župnijski dvorani v Matero so imeli sprejem za nadškofa in druge ugledne goste. Uživali smo ob pogledu na nadškofa, ki je plesal zambijski narodne plese. Tudi p. Jože se jim je pridružil.

Večkrat sem šla k maši v Matero. Peter mašuje kar v dveh afriških jezikih. Ljudje so navdušeno in ubrano peli in smejati sem se morala malim otrokom na materinih hrbtih, kako so prisrčno odpirali usteca in se pridružili skupnemu petju. Po cele dneve so privezani na materine hrbte in kako 'so le pridni in zadovoljni! V Materu imajo vsako nedeljo pet maš in razdelijo okrog 900 obhajil.

Med mojim obiskom so imeli v Lusaki svoje konference škofje iz Vzhodne Afrike. Afrikanci so že bili v večini. Tudi kardinal Rugambwa (Tanzanija) se je sestankov udeleževal. Devetega avgusta je 45 škofov somaševalo na vrtu katoliške gimnazije. Ko sem šla po maši pozdravit naša dva Ugandska škofa, sem pozdravila tudi kardinala. Saljivo sem ga vprašala, če me še pozna. Malo je bil užaljen, ker sem podvomila, da se me spominja iz Fort

Od leve: Kristina Mlakar, Stanko Rozman in Silva Zužek

Portala (Uganda), kjer je pred dvema leti prišel posvetiti našo novo stolnico.

Ogledala sem si tudi veliko mesto Ndola, oddaljeno 320 km od Lusake. Tam je bilo letno zbrotanje "Mladih krščanskih študentov". Z nami je kot delegat potovala tudi 17 letna hčerka podpredsednika države.

Na tem potovanju smo obiskali tudi mesto Kitwe, ki je kot nekakšna prestolnica rudarskega dela Zambije, potem pa nas je p. Jože hitro in varno pripeljal nazaj v Lusako.

Naj omenim še p. Tomažina, ki me je prišel obiskat iz misijona Katondwe (poznam ga še iz dijaških let) in br. Jožeta in p. Rudeža ki vodi obsežno župnijo v Lusaki.

Prehitro je čas potekel in 12. avgusta se je bilo treba posloviti od prijaznih misijonarjev. Zinke ni bilo doma, ker je odšla na potovanje po Tanzaniji in Keniji in na turo na največjo goro Afrike - Kilimanjaro. Jaz nisem imela toliko poguma, a sem si krasno goro lepo in varno ogledala z letala....

Ko sem se vrnila v Fort Portal, so me sestre radovedno spraševale o Zambiji. Ko sem čez teden dni prejela barvne slike iz Zambije, smo priredili "Zambijski večer". Zelo so bile vesele prekrasnega Kristininega darila. Kristina je namreč podarila za našo kapelo dve bakreni vazi in dva bakrena svečnika.

Naj se iz vsega srca zahvalim našim misijonarjem za krasen obisk. Vsak je po svoje pripomogel in prispeval.

S. Silva Zužek

HVALA, GOSPOD

Ob koncu drugega trimesečja so dečki in dečice 7. razreda spet pisali molitvico zahvale: "Hvala, Gospod!" Kar je bilo najlepšega v njih, smo pobrali in napisali skupno, lepo in pristržno molitvico.

"Hvala, Gospod, za zidarje, ki so nam sezidali šolo,

za našega dobrega predsednika,

za mamo, ki mi kuha kosilo,

za dež,

za noge, ki me nosijo v šolo,

za paradižnike, ki rastejo no vrtu,

za možnost, da Te lahko molim,

za prijatelja, ki me je obiskal, ko sem bil bolan,

za duhovnika, ki me uči o Bogu,....

Hvala Gospod, - zares hvala!

IZPITNA MODROST

— Kje sta živela Adam in Eva - Na veliki kmetiji.

— Kaj je greh? - Greh je tista stvar, ki nam je šla narobe.

— Kaj je pekel? - Pekel je tista hiša, kjer naši grehi sedijo.

ZINKA

KRISTINA

je bila nekaj dni v bolnici. Gimnazijci ki jih poučuje, so ji v bolnico postali 49 pisem! Pisma so zgovoren dokaz, kako si je Kristina hitro pridobila zaupanja študentov. Nekaj odlomkov iz raznih pisem:

"...Zelim vam, da bo Vsemogočni vedno z vami. Vi ste ena od tistih, ki iščejo Boga... Skoraj sem na glas zajokal, ko nam je ravnatelj sporočil, da ste v bolnici... Zelo vas pogrešamo in prosimo Boga, da se čimprej vrnete v šolo... Pogrešamo vas, ker vi vedno žrtvujete svoj čas, da nam pomagate bolj razumeti matematične probleme... Dijaki molijo za vas, da bi bili spet kmalu z nami... Jaz vas blagoslovim v imenu Jezusa Kristusa..."

P. JOHN CHULA, prvi zambijski jezuit—duhovnik, je po svoji novi maši nastavljen v Materu, kjer si s p. Jožetom delita delo.

Mašniško posvečenje na stadionu je bila izredna slovesnost. Novomašniku čestitamo!

BR. JOZE odhaja v sosednjo državo Malawi na tečaj afriškega jezika. Mnogo uspeha!

Vesela mladina pred dvorano

.....in vesele, sestre v Materu

List izdajajo SLOVENSKI ZAMBIJSKI MISIJONARJI Naslov: MATERO CATHOLIC PARISH

P.O. Box 3243

LUSAKA - ZAMBIA - AFRICA

Printed at Teresianum P.O. Box 8067, Woodlands, LUSAKA.